

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ गवामंतरं अन्योन्यं तारतम्यं अवदुः ॥ ३० ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः संकटात् निरोधात् मुक्ताः पोषणार्थं दरिद्रा गारादागताः तादृशीनां पालनं प्रशस्ततरमित्यर्थः ॥ ३१ ॥ तिस्र इति व्यहमन्मात्रा
हारो भूमि शायी भूत्वा चतुर्थं दिनमारभ्य व्यहमेकैकां गां दत्वा गोरसैर्वृत्तिकुर्यात् एवं व्रतपूर्वकं गोत्रयं दत्तं उक्तं वक्ष्यमाणं च फलं भवतीत्यर्थः ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ वृद्धे ग्लाने रोगिणि पथ्याशनार्थं संभ्रमे दुर्भिक्षे महा
नद्यो वीथ्यः सभावाप्यो दीर्घिकाश्चैव सर्वशः ॥ घोषवन्ति च यानानि युक्तान्यथ सहस्रशः ॥ २६ ॥ क्षीरस्रवा वैसरितो गिरींश्च सर्पिस्तथा विमलं चापितोयं ॥ वैव
स्वतस्यानुमतांश्च देशानदृष्टपूर्वान्सुबहून् पश्यं ॥ २७ ॥ सर्वान्दृष्ट्वा तदहं धर्मराजमवोचं वै प्रभविष्णुं पुराणं ॥ क्षीरस्यैताः सर्पिषश्चैव नद्यः शश्वत्स्रोताः कस्य भो
ज्याः प्रदिष्टाः ॥ २८ ॥ यमो ब्रवीद्विद्विभोज्यास्त्वमेतायेदातारः साधवो गोरसानां ॥ अन्ये लोकाः शाश्वता वीतशोकैः समाकीर्णा गोप्रदाने रतानां ॥ २९ ॥ न त्वे
तासां दानमात्रं प्रशस्तं पात्रं कालो गोविशेषो विधिश्च ॥ ज्ञात्वा देयं विप्रगवांतरं हि दुःखं ज्ञातुं पावकादित्यभूतं ॥ ३० ॥ स्वाध्यायवान्योतिमात्रं तपस्वी वै तानस्थो
ब्राह्मणः पात्रमासां ॥ कृच्छ्रोत्सृष्टाः पोषणाभ्यागताश्च द्वारैरेतैर्गोविशेषाः प्रशस्ताः ॥ ३१ ॥ तिस्रो रात्र्यस्त्वद्विरुपोष्य भूमौ तृणागावस्तर्पितेभ्यः प्रदेयाः ॥ वत्सैः
प्रीताः सुप्रजाः सोपचाराख्यहं दत्वा गोरसैर्वृत्तितव्यं ॥ ३२ ॥ दत्वा धेनुं सुव्रतां कांस्यदोहां कल्याणवत्सामपलायिनीं च ॥ यावन्तिरोमाणि भवंति तस्यास्तावद्वर्षा
ण्यश्रुते स्वर्गलोकं ॥ ३३ ॥ तथानट्वा हं ब्राह्मणेभ्यः प्रदाय दानं धुर्यं बलवंतं युवानं ॥ कुलानुजीव्यं वीर्यवंतं बृहन्तं भुंक्ते लोकान्संमितान् धेनुदस्य ॥ ३४ ॥ गोषु क्षातं
गोशरण्यं कृतज्ञं वृत्तिग्लानं तादृशं पात्रमाहुः ॥ वृद्धे ग्लाने संभ्रमे वामहार्थं रुष्यार्थं बाहौ म्यहेतोः प्रसूत्यां ॥ ३५ ॥ गुर्वर्थं वा बालपुष्ट्या भिषंगां गां वै दातुं देशकालोऽ
विशिष्टः ॥ अंतर्ज्ञाताः सक्रयज्ञानलब्धाः प्राणक्रीतानिर्जिता यौतकाश्च ॥ ३६ ॥ नाचिकेत उवाच श्रुत्वा वैवस्वतवचस्तमहं पुनरब्रुवं ॥ अभावे गोप्रदातृणां
कथं लोकान् हि गच्छति ॥ ३७ ॥ ततो ब्रवीद्यमो धीमान् गोप्रदानपरां गतिं ॥ गोप्रदानानु कल्पं तु गामृते संति गोप्रदाः ॥ ३८ ॥ अलाभे योगवां दद्यात् घृतधेनुं
यतव्रतः ॥ तस्यैता घृतवाहिन्यः क्षरन्ते वत्सला इव ॥ ३९ ॥ घृतालाभे तु यो दद्यात्तिलधेनुं यतव्रतः ॥ सदुर्गात्तारितो धेन्वा क्षीरनद्यां प्रमोदते ॥ ४० ॥ तिलालाभे तु
यो दद्यात्जलधेनुं यतव्रतः ॥ सकामप्रवहांशीतां नदीमेतामुपाश्रुते ॥ ४१ ॥ एवमेतानि मे तत्र धर्मराजो न्यदर्शयत् ॥ दृष्ट्वा च परमं हर्षमवाप महमच्युत ॥ ४२ ॥
निवेदयेचाहमिमं प्रियं ते क्रतुर्महानल्पधनप्रचारः ॥ प्राप्तो मया तात समत्प्रसूतः प्रपत्स्यते वेदविधिप्रवृत्तः ॥ ४३ ॥
र्थे यज्ञार्थं च प्रसूत्यां पुत्रजन्मनि ॥ ३५ ॥ बालपुष्ट्या बालपुष्ट्यभिप्रायेण वा अंतःबहुदुग्धाः शांतेत्यादिगुणवत्त्वेन ज्ञाताः क्रयलब्धाः ज्ञानलब्धाः प्राणव्यत्ययेन क्रीताः यौतकाः पाणिग्रहणादिकाले श्वशुरादि
भ्यः प्राप्ताः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ क्रतुः गोदानरूपः ॥ ४३ ॥